

Gelen Sonbahar

– Özçiçek · 18 Eylül 2017

Sıcak yaz mevsimi, gayrı bitiyor, Mavi gök yüzüyse, döner griye,
Hasat kaldırmaya, zaman yetiyor
Diyemezsin yaza, sen gel geriye.

Aşırı sıcaklar, döner serine,
Rüzgâr yön değişir, soğukça solur.
Kışın uyuylanlar, girer inine
Topraktan yuvalar, canları korur.

Sakin havalardan, hiç eser kalmaz,
Ağaçlar soyunur, yapraklar kurur.
Üretken çiftçiler, asla boş durmaz
Eksiği tamamlar, duyarak gurur.

Davulu gök sesi, zurnası şimşek,
Düğününü yapar, gelin muradı.
Büyük aileye, ses eklenecek
Yarının umudu, torunlar adı.

Şehirli çoğaldı, köylü azaldı,
Sanat olmayınca, amele arttı.
Toprağın ürünü, helaldi baldı
Şehirdeki hayat kıldan sıratı.

Mevsim özelliği yağacak yağmur,
Köy kahvesi değil, gittiği mekan.
Tanıdığı çok az, bakışlar mahmur
Kafası bunalır, oturdugu an.

Hem köyünü özler, hem de tarlayı,
Öküzü yok etti, makinan devri
Vitrinde görüyor, arpa buğdayı
Köyün doğruları, şehirde eğri.

Köyde ağacı, şehirde çöpçü,
Büyüğe küçüğe sevgi ve saygı.
Tezek bio gazmış, çoğaldı tüpçü
Bayramlar da bile eksilmez kaygı.

Köyler kirli idi, hava temizdi,
Muhtardan başkası, tam yetkisizdi.
Köyde yaşayanın akli semizdi.
Jandarmalar hariç, kul etkisizdi

Şehirlerde ise,s ü r e r curcuna,
Hazımsız kültürler, olay yaratır.
Komşuda cenaze,komşuda kına
İnsanlık a s k ı d a,siyaset hatır.

Köydeki Çiçek'ler,her mevsim vardı,
Şehirin g ü l l e r i,g u r u r heyheli.
S ı k ı yardımlaşan, hep komşulardı
İ n s a n l ı k yoluydu,hizmet bedeli.

Uzun zaman ister,k ü l t ü r olgusu,
Bilim sanat ve pazar, uygarlık yolu.
kalkınmaya engel,z ü b ü k dolgusu
T e k n i k t e n uzağın, kesilir kolu.

*****3615*****16/ 09/ 2017 *****